

Besvarelse af spørgsmål 49.

„Burde det vederlag, der ydes for opsat aldersrente (ventepenge), og som stemmer med den nuværende lov, ikke efter almindelige forsikringsmæssige principper forhøjes?“

Om størrelsen af det vederlag, der ydes for opsat aldersrente, er der nærmere redegjort i folkeforsikringskommissionens betænkning side 123—24. Man ser ikke, at forsikringsmæssige principper bør anvendes ved bedømmelsen af, hvilket vederlag der skal ydes for opsat begæring om aldersrente. En anvendelse af forsikringsmæssige principper måtte, såvidt ses kan, forudsætte, at en person, der opsatte begæring om aldersrente, i og for sig havde krav på rente uanset sine indtægts- og formueforhold. Forholdet er imidlertid som be-

kendt det, at hvis en person ved aldersrentealderens opnåelse fortsætter en normal beskæftigelse, vil han også normalt på grund af indtægt være afskåret fra aldersrente. Det ses derfor ikke, at det i sådanne tilfælde ville være rimeligt ved en senere begæring om aldersrente efter beskæftigelsens ophør at forhøje aldersrenten med livrenteværdien af de beløb, der kunne være kommet til udbetaling, om den pågældende ikke havde fortsat sin beskæftigelse og ikke havde haft de hermed forbundne indtægter. Det ses ikke at være praktisk muligt at indføre forskelligartede regler for ventetillæggets beregning, alt efter som vedkommende i den tid, han havde opsat begæringen, efter sine indtægts- og formueforhold havde været berettiget til rente, eller dette ikke var tilfældet.